

# Ta snöskorna till de schweiziska topparna

Text: Linnett Andersen Foto: Hanna Henker

**Cirka en och halv timmes tåg- och bussresa från Zurich ligger byn Seewis, startpunkten för varierande vandringsleder och fantastiska vyer. Med snöskor nås höjder på knappt 2000 meter och väl uppe på toppen väntar välförtjänt avkoppling i bergshytten Schesaplanahütte.**

Vi stiger av tåget och byter till buss istället. Från Zurich Hauptbahnhof har vi tagit oss till samhället Landquart, en tågresa på drygt en timme.

Den sista biten tar vi oss uppför berget med buss till byn Seewis, och efter att ha stigit av bussen i den lilla vändplatsen beger vi oss till fots upp mot bergen via en isig asfaltväg. Vår slutdestination är Schesaplanahütte, en bergshytt belägen på 1908 meter över havet i Graubünden-Prättigau regionen.

Schesaplanahütte tillhör Swiss Alpine-Club (SAC) och det är genom organisationen som vi har reserverat den. Bergshytten ligger vid den södra flanken av berget Schesaplana som ingår i bergskedjan Rätikon. Eftersom det är vinter och lågsäsong har vi bokat "Winterraum", en sovsal med plats för åtta personer och

tillhörande kök med vedeldad spis.

Under sommarsäsongen öppnar hytten upp med betydligt fler sängar och har då plats för 66 personer, och det finns även möjlighet att köpa mat på plats. Nu har vi istället med oss maten själva, men vatten finns att hämta i en kran utanför stugan och det finns även ett utedass på området.

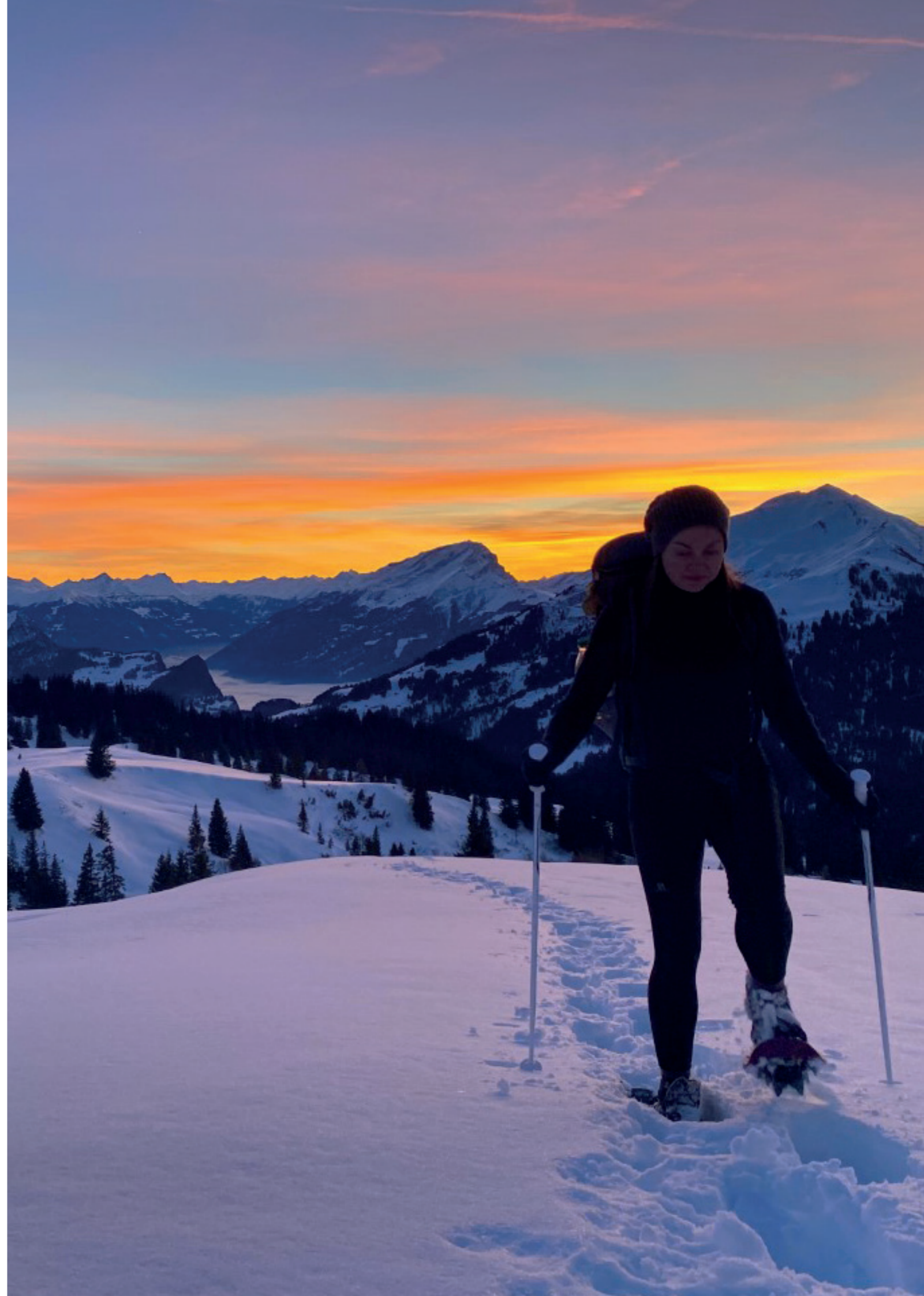
## Vintervandring med snöskor

Vandringen upp beräknar vi ta några timmar och den kommer att ta oss förbi bergsområdena Seewis Dorf, Cani, Alt Säss, Pudanal, Potzwis och Tanuor Bord. För att vara säkra på att hinna fram innan det blir mörkt lämnade vi Zurich tidigt. Det har kommit mycket snö det senaste dygnet och risken för laviner är hög. På tåget studerade vi kartan för att försäkra oss om att området vi kommer

att befinna oss i inte utgör någon riskzon. Hanna Henker, min vandringspartner, leder navigeringen med hjälp av en app för området. Hon har dessutom gjort vandringen tidigare och deltagit i kurs om lavinsäkerhet.

– Det är en kort sektion mellan Cani och Alt Säss som kan innebära en potentiell risk men så länge vi inte stannar och tar en längre paus just där så är det ingen fara, säger hon.

Efter lite strul med spännet på min ena snösko sätter vi fart längs en skogsväg. Snart passerar vi en skylt som säger "Schesaplanahütte 2 h" men Hanna påpekar att tiden syftar till sommarsäsongen. Trots att vi befinner oss i december skiner solen mot en klarblå himmel och det känns snarare som en vårdag i april. Våra tidsberäkningar för vandringen upp till hytten känns plötsligt missvisande och vi bestämmer oss för en tidig lunch och stannar till vid en stuga som vi passerar.



Värmen från den gassande solen gör att vi dåsar av mot husväggen, men någon timme senare tvingas vi upp från vår paus trots att det tar emot. Hittills har vandringen gått snabbt och lätt, men snart blir den tung och långsam. Trots att vi har snöskor gör den nyfallna snön att vi fortfarande pulsar ner några decimeter, och nu känns det istället som en kamp mot tiden att hinna fram innan mörkret faller.

Nu i vintertid följer vi vägen och då utgör vandringen cirka 14 kilometer med en stigning på drygt 900 meter, och den är märkt med svårighetsgraden T2. Märkningen innebär att det finns kontinuerlig väg- och passagemarkering och att leden är brant i vissa partier samt kan kräva baskunskap i navigering, men vägarna vi följer är tydliga och det är inga problem att navigera även utan hjälpmedel. Sommartid är vandringen något längre, cirka 16 kilometer, eftersom den går upp till Cani och därifrån vidare till Stürvis, Sanalada och Fasons.

## Sågverket Valar Säge

Vi är båda erfarna vandrare men rör oss trots det i långsamt tempo, dels för tiden det tar att pulsa genom snön men också för att njuta av utsikten av landskapet Prättigau och Churer Rheintal som syns nedanför oss från bergsvägen som vi nu följer. När vi började stod solen högt, men nu är den sakta på väg ner och himlen har skiftat från klarblått till rosa och orange. Tröttheten gör sig påmind och vi passerar ett antal stugor. För varje stuga vi passerar hoppas jag att det

ska vara vår slutdestination. – Vi är inte riktigt framme än, men runt detta hörn borde vi snart se huset, säger Hanna som minns vägen från hennes förra tur. Och mycket riktigt – när vi passerar Valar Säge, ett gammalt sågverk som fortfarande är i bruk vid särskilda tillfällen, skymtar jag genom bergstopparna den efterlängtrade synen på vårt hem för natten. Men det är fortfarande en hel del uppförsbacke kvar och den sista biten turas vi om att ta ledningen för att ge varandra återhämtning – att gå först är betydligt jobbigare när det inte finns några fotspår att följa.

## Uppe på toppen och framme vid bergshytten

Mina fötter är kalla och frusna när vi äntligen kliver in genom dörren. Snabbt får vi fyr i den vedeldade spisen och njuter sedan av en varm måltid som består av ris, krossade tomater, bönor och kryddor. Resten av kvällen fortsätter vi att värma oss med varmt te och choklad. Elden värmer skönt i köket, och trots att jag inte vill lämna värmen för att gå ut och hämta mer vatten blir jag hänförd av utsikten. Månen lyser upp landskapet runt omkring och framför mig ser jag bergen Piz Julier, Tambo, Beverin och Calanda under en stjärnklar himmel. Det är helt stilla och ordet paradys dyker upp i mina tankar.

Värmen når inte in i sovsalen men vi sover ändå gott under flera lager med täcke och sovsäck. På morgonen värmer solen skönt igen och vi njuter av en frukost utomhus bestående av gröt

och kaffe. Jag hade kunnat stanna betydligt längre, men snart är det dags att bege oss nerför berget igen. På sommaren finns det möjlighet att hyra "Trottinett", en slags alpin skoter, för den som är trött i benen och snabbt vill ta sig ned till byn Seewis eller Grünsch. Men för vår del är det återigen snöskorna som gäller. Att ta oss nerför går betydligt snabbare än att vad det tog att gå uppför och väl tillbaka i Seewis har vi tid att spendera i väntan på nästa buss för att ta oss tillbaka till Zurich. Ett stenkast från busstationen upptäcker vi Hotel Scesaplana med panoramarestaurang Schössli, dit vi beger oss och beställer en härligt krämig pumpasoppa och bricka med traditionella schweiziska charkuterier och ost.

Mätta och belättna beger vi oss sedan tillbaka till den lilla vändplatsen där bussen väntar, och det tar inte lång tid innan äventyret tar ut sin rätt och vi bådar nöjt slumrar till på tåget på väg tillbaka till Zurich.



## Faktaruta Schesaplanahütte

### Res hit:

Med Swissair och SAS kan du flyga direkt till Zurich, därefter tåg till Landquart och sista biten buss till Seewis.

### Reservation Schesaplanahütte:

Reservation går att göra direkt via webben på [www.schesaplanahuetten.ch/reservationen](http://www.schesaplanahuetten.ch/reservationen) och kan göras fram till klockan 18.00 dagen innan ankomstdatum.

### Hitta hit:

På [www.schesaplanahuetten.ch/huettenzustiege](http://www.schesaplanahuetten.ch/huettenzustiege) finns information om de olika rutterna och lederna. Från Fanas går en linbana till Fanaser Berg, härifrån går sedan en vandringsled till Schesaplanahütte som tar cirka 3 timmar.

### Öppettider:

Under sommarsäsongen (juni-oktober) finns det möjlighet att reservera rum med halvpension. Vintersäsongen är stugan öppen för självhushåll.

**Läs mer:** [www.schesaplanahuetten.ch](http://www.schesaplanahuetten.ch)